

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. H.**, zast. JUDr. Ivou Zlochovou, advokátkou, se sídlem Havlíčkovo nám. 153/2, Žďár nad Sázavou, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2025, č. j. JMK 115201/2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 5. 2026, č. j. 56 A 9/2025-118,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 5. 2026, č. j. 56 A 9/2025-118, a vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2025, č. j. JMK 115201/2025.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 30. 6. 2025, č. j. SLP-KT/55619-25/VyZ. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Z přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 3.500 Kč a povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 2.500 Kč. Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl toto rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud Brně zamítl nadepsaným rozsudkem.

[2] Stěžovatel podal dne 11. 6. 2026 návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. V něm uvedl, že provedení exekuce pokuty a nákladů řízení, kterou má zaplatit na základě rozhodnutí žalovaného, by pro něj představovalo újmu v důsledku nepříznivé finanční situace. Uvedená situace by jej ohrozila na živobytí z důvodu nedostatku finančních prostředků.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že nevidí důvod pro přiznání odkladného účinku, jelikož ve věci již rozhodl krajský soud, který zamítl žalobu.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s., nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5

s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011-115).

[5] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byla zásadním zášahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalovaného.

[7] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Nejvyšší správní soud se v řízení o kasační stížnosti již zabýval majetkovými poměry stěžovatele za účelem rozhodnutí o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků, které usnesením ze dne 8. 6. 2026, č. j. 4 As 95/2026-64, vyhověl a stěžovatele zcela osvobodil od soudních poplatků. V této souvislosti soud zjistil, že stěžovatel pobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 19.152 Kč a příspěvek na bydlení ve výši 3.512 Kč. Hradí nájemné ve výši 16.040 Kč, energie ve výši 1.500 Kč. Jeho průměrné měsíční náklady na stravování činí 4.000 Kč. Rozdíl mezi doloženými měsíčními příjmy a výdaji stěžovatele tak představuje částku pouhých 1.124 Kč.

[8] Stěžovateli byla uložena napadeným rozhodnutím povinnost uhradit pokutu ve výši 3.500 Kč a náklady správního řízení ve výši 2.500 Kč, celkem tedy 6.000 Kč. Majetkové poměry stěžovatele jsou natolik nepříznivé, že by jeho měsíční příjmy neumožňovaly jednorázovou úhradu této částky. Nejvyšší správní soud vzal také v úvahu invaliditu stěžovatele v nejvyšším stupni, v důsledku které je omezen nejen ve výdělečné činnosti, ale s ohledem na zdravotní postižení má také vyšší výdaje na životní potřeby. Za této situace představuje okamžité zaplacení nebo vymáhání částky 6.000 Kč pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[9] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaný neuvedl žádný veřejný zájem, který by bránil přiznání odkladného účinku. Takový rozpor

pokračování

neshledal z obsahu spisového materiálu ani Nejvyšší správní soud, neboť vymáhání uložené pokuty se pouze odkládá po dobu řízení o kasační stížnosti. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem. V souladu s těmito závěry ostatně usnesením ze dne 22. 9. 2025, č. j. 56 A 9/2025-63, přiznal žalobě odkladný účinek již krajský soud.

[10] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, přiznal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek, a to jak ve vztahu k napadenému rozsudku, tak i ve vztahu k rozhodnutí žalovaného (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti kasační soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[11] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2026

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu